

TÝDEN 8. - 12. března 2021

Sluníčko se protahuje, paprsky k nám natahuje...

Plán vzdělávací nabídky

Témata pro povídání:

- motivace obrázky, jarní pohádkou, rozbor pohádky -> Proč semínko nespalo? Kdo ho vzbudil? Čím chtělo být? Jak vypadalo semínko postupně? Povídejte si o rostlinkách, které jste mohli už vidět teď na procházkách, jakou mají barvu, které se začnou jako první klubat zpod sněhu.

Nabídka řízených činností:

- pracovní sešit POZNÁVÁNÍ str. 12 - všeobecné znalosti; prohlédněte si s dětmi stránku, obrázek, přečtěte básničku, úkoly, obrázky květin mohou děti hledat třeba v atlasech, encyklopediích, můžete jim poradit, ale měly by je znát!

- pracovní sešit MATEMATIKA str. 14 – předmatematické představy; postupujte obdobně a nechejte děti pracovat samostatně

- poslech sonáty Jaro z díla Čtvero ročních období od A. Vivaldiho – pokud možno, pustit audio-vizuálně na tomto odkazu, aby děti mohly vidět, jak si skladatel představoval jarní období, když mizí zima -> Děti mohou nejprve shlédnout, následně ještě jednou pouze poslechnout např. při relaxaci (zavřít oči, lehnout si do klidné místnosti s tlumeným světlem a vnímat jen hudbu) a pak vyprávět, jak na ně skladba působila a pokusit se za pomocí akvarelových barev pocit namalovat. Nechte je malovat zcela dle fantazie! Neopravujte barvy, neříkejte jim, jak má vypadat realita.

<https://www.youtube.com/watch?v=1qv-EHxJbN0>

- Vytiskněte si přiložené schéma rostoucí rostliny a při pobytu venku – na zahradě nebo při procházce se zaměřte na nějakou kyticu, rostlinku. Nechte děti povídat, v jaké fázi se teď určitá květina nachází, jakou má barvu, ať schéma vybarví vodovkami a podle vzoru si vystaví např. v pokojíčku, nebo si udělejte tzv. „jarní poličku“, kam si bude moci tento experiment dát. Bude si k němu moci dávat své „jarní“ věci (kamínky, větvičky, cokoliv, co se mu bude vázat k jaru ☺) Poskytněte jednu figurku ze společenské hry nebo z Lega, z Kinder, z čehokoliv a pokaždé, když půjdete kolem té květiny a bude se vám zdát, že povyrostla, ať si figurku dá zase o políčko dál – odpočítává si jaro ☺ Na konci té cesty může být odměna za trpělivost, např. zasazení vlastní sazeničky, atd...
- S tím souvisí další úkol, kdy si můžete vzít plastový zipový sáček s vlhkou vatou nebo hlínou s pískem a do něj vložíte pár fazolí. Nalepíte vybarvený, vystřížený (dětmi!) a podepsaný minipařníček a kolíčkem jej připnete na nástěnku, lednici, přilepíte přímo na okno nebo jiné světlé, viditelné místo a společně sledujete, jak klíčí nejprve kořínky a až potom roste první lístek vzhůru, pytlíček pak otevřete nebo sazeničku přesadíte do květináčku nebo skleníku...
- Při pobytu venku si všímejte, vezměte si s sebou list JARO a ať děti samy vyplňují a klidně nakreslí nebo napíší (rády píší ☺), co ještě dalšího by mohly na seznam zařadit

Nabídka činností ke spontánním hrám:

- kreslení k tématu, ale podle fantazie dětí, nic nekritizujte, děti mají velkou fantazii, případně těžší omalovánky k tématu (již jsem dětem dávala na výběr z relaxačních omalovánek na několik dní), dbát na úpravu při vybarvování – nepřetahovat, vybarvovat jedním směrem, nenechávat bílá místa, netlačit na pastelku – příkládám pár omalovánek pro inspiraci
- prohlížení knížek, encyklopedií a hledání věcí v nich (jarní květiny, motýly, hmyz, jak se budí květiny, co se děje se stromy – děti ví, povídali jsme si o tom, kde je míza stromů přes zimu,...)
- stavba květin, stromů z Lega
- klidové hry u stolečků – tvoření květin z plastelíny různé barvy, tvary
- hra na zahradníky, kontrola svého pařníčku – nechte děti, aby měly svou zodpovědnost
- můžete dětem vytvořit ke hře prostor v pokojíčku, na zahradě, po cestě na procházku

Pohybové hry a cvičení:

- předvádějte si s dětmi, jak semínko roste

Pobyt venku:

- vycházky do okolí , do lesa, pozorování přírody, rostlinek, stromů, pupenů, zvířat,

Jarní pohádka pro radost

Kde se vzalo, tu se vzalo, pod načechnanou sněhovou peřinou dřímalo něco docela maličkého. V dlani by se to ztratilo, tak mrňavé to bylo. A tiše to oddychovalo. O čem se tomu asi zdálo? Možná, že až se probudím, budu růst a růst, až ze mě vyroste statný strom. Budu tím nejsilnějším listnáčem v celém lese. Budu mít pevné kořeny, mohutný kmen a obrovskou korunu. Stanu se moudrým králem všech stromů. Ostatní si budou za mnou chodit pro radu, když budou v nesnázích. Budu ...

Možná, že až otevřu očka a napiji se vody z tající sněhové přikrývky, začnu se nafukovat jako balónek. Až prasknu a z mého kulatého bříška vyskočí zelený klíček. Ten mi odemkne zem a já skrz ni budu utíkat, utíkat a utíkat... až vykouknu ven. Tam dole, v hloubce, v mém pelíšku mě pevně zachytí můj kořen, abych mohla stát pevně jako skála. Bude ze mě krásná květina s načechnanými zlatými vlasy. Ostatním budu pomáhat, když je třeba bude bolet bříško. Vždyť budu takové sluníčko na zemi. Budu ...

Možná, že až přijde můj čas, vyklíčím vzhůru k nebi. Můj stonek se doširoka rozrosté. Listy mi utkají nádherné zelené šaty. Brzy se vyklubou mé drobné hlavičky. Slunce je bude tolik objímat hřejivými paprsky a déšť tolik zalévat, až se hlavičky zvětší a vykvetou překrásnými růžovými květy. Budou tolik vonět, že se k nim budou slétat včelky z celého okolí a pít lahodný nektar. Na podzim se pak mé květy promění v červené léčivé bobule. Budu moc užitečná a krásná rostlina. Budu ...

Možná, že až mě na tělíčku pošimrají teplé sluneční paprsky, napnu paže k obloze. Porostu vzhůru, tolik už budu chtít být na světle. Až pak konečně vykouknu z hlíny ven. Můj rychlý stonek se bude šplhat vysoko k nebi. Jsem přece zvědavý a vše kolem sebe toužím vidět z výšky. Pak začnu bíle kvést a brzy na to se z mých kvítků udělají lusky plné lahodných zelených kuliček. Ostatní si o mě budou šuškat, že jsem zelený poklad. Jsem totiž tak dobrý a dokážu dodat spoustu síly. Budu ...

„Haló semínko, vstávej. Otevři už očka. Přišel čas,“ šimralo na tváři malého spáče sluníčko. „Ano, jdu na to,“ zavolalo odvážně semínko. Slunce svým teplým dechem nechalo roztát ještě huňatou sněhovou čepici, aby mělo to maličké dost vláhy. A semínko rostlo a vytahovalo se z teplé hlíny ven. „Copak ze mě asi bude? Jestlipak něco z toho, o čem se mi zdálo? Jestlipak budu silný a moudrý jako dub? Jestlipak budu léčit jako pampeliška? Jestlipak budu vonět jako šípková růže? Jestlipak budu tak chutnat ostatním jako hrášek?“

Vykoukl nejdřív zelený pařátek, ten vyběhl nahoru, vystrčil ze stonku malé zelené lístky a po čase se na vršku stonku rozvinul docela maličký růžovo-oranžový kvítek. Byl křehký a drobný. Květinka viděla svůj obraz v tůnici, vedle které vyrostla. „Vždyť jsem docela obyčejná,“ povzdechla si zklamaně. Přiletěl k ní motýl žlutásek. „I nejsi. Mně se moc líbíš. Jsi prostě taková, jaká máš být. Opravdová a po svém krásná. Nechci, abys byla dubem, pampeliškou, růží, nebo hráškem. Líbíš se mi právě takhle.“ A květince se ulevilo. A radovala se, že je na tom kouzelném světě a že je právě taková, jaká má být.

JARO

NAJDI

| Sedmikrásku

| Pupen

| Hnízdo

| Kvetoucí strom

| Žížalu

DOTKNI SE

| Kůry stromu

| Trávy

| Květu

| Kamene

POSLOUCHEJ

| Zpěv ptáků

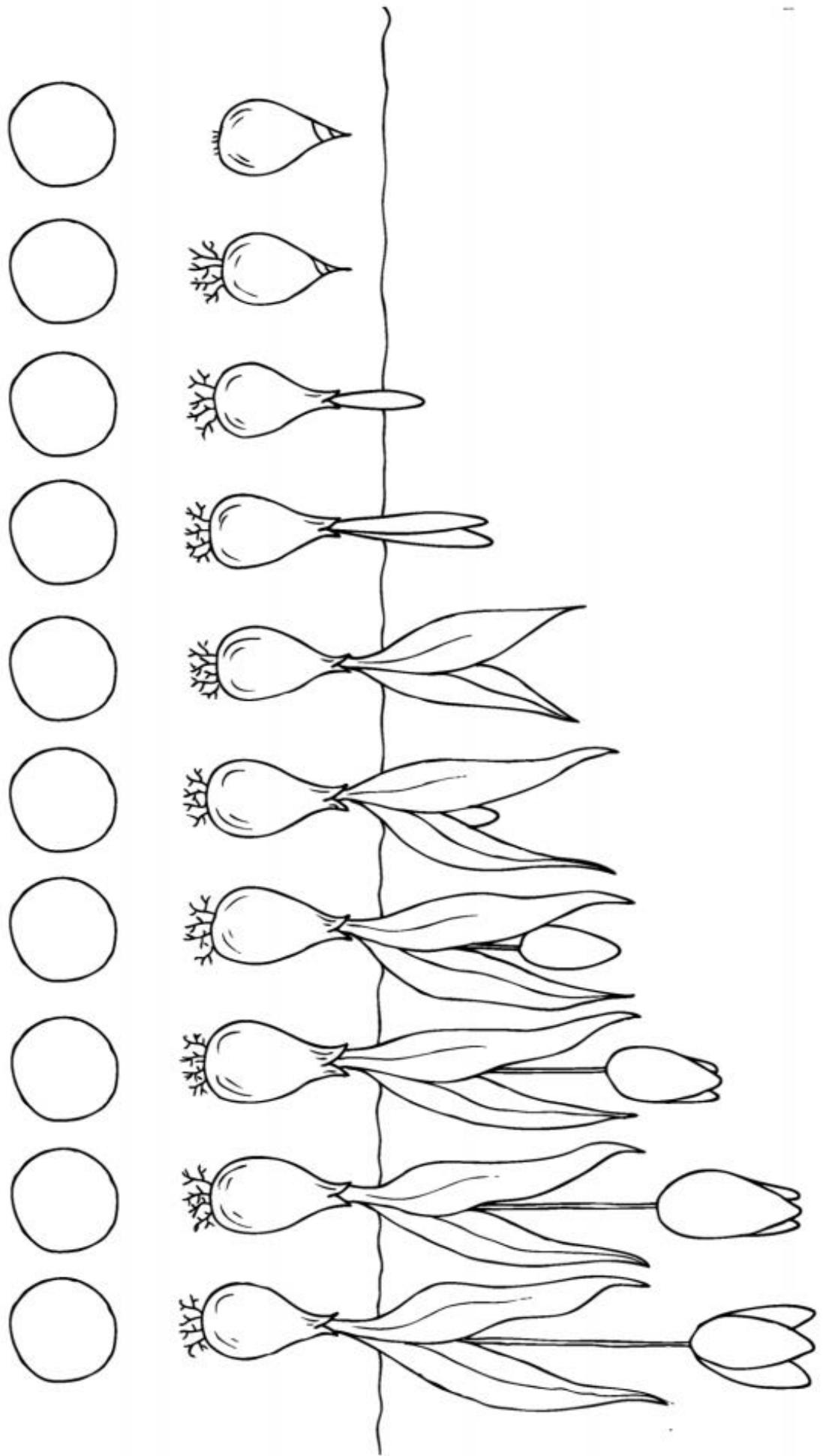
| Tekoucí vodu

| Rostoucí strom

| Bzukot včel

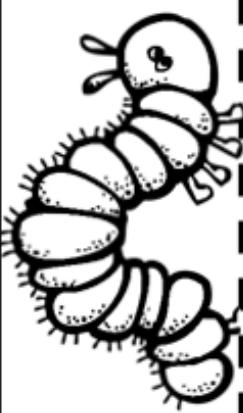
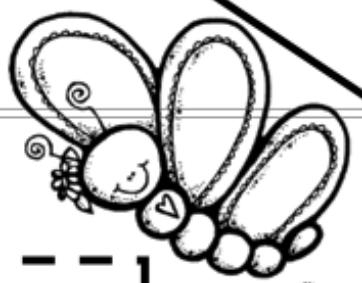


Jak mi rosteš semínko? Vykoukni ven malinko...





Můj malý skleník



vystříhnout



ZAHRADNÍK:

